

prometent fer goig de debò. La nostra ja prou esplèndida carretera, es veurà per aital motiu molt més engalanada encare, amb la important reforma que fa en son casal la important associació.

Casaments i prometatges

El dimecres d'aquesta setmana s'ha efectuat, a la nostra església parroquial, el casament de la bella i distingida senyoreta Anna Turu, amb el jove comerciant, establert temps ha a Alemanya, el nostre compatrici En Jaume Pous.

Per causa del dol que porta de poc la família de la núvia, la cerimònia es realitzà sense pompes ni ostentació de cap mena.

Desitgem als recent casats una lluna de mel inacabable.

—Ha sigut demanada la mà de la senyoreta Margarida Martí Torné, de Can Truy, de Canovellas, per al jove Miquel Casas Blanxart, empleat en la fàbrica de formatges que don Jacint Gelabert té en la veïna població.

S'ha fixat la boda per a últims d'any. L'enhorabona.

Esportives

Dos partits va jugar el nostre primer equip, a Port-bou i en ells va demostrar el molt que val.

No recordem mai haver vist jugar nostre equip tan encertat, amb una cohesió tan digna de remarcar-se assolint dugues estupendes victòries que deixaren clavats als portbouencs.

No cal pas anotar l'espectació que va despertar el primer partit, ja que, demés de presentar-se els campions del Vallès jugaren reforçant les ratlles del Port-bou, el colós Sancho, el famós vencedor en la Olimpiada d'Ambers, i en Grimbel, entrenador del Barcelona F. C.

Molt abans de l'hora anunciada, el camp era petit per a enquivir la gentada que va congrega s'hi. Al entrar hi el simpàtic mig centre del Barcelona, la multitud va aclamar-lo amb delirant entusiasme, donant-se la senyal de començar la brega.

Pot ben dir-se que va ésser un veritable match de fut bol.

Va desenrotllar-se a *tren dur*, però no va pasar-se d'aquí. Res de *fauts*, ni *zancadilla*; molt coratge i valentia extrema. Va acabar-se aquest primer partit,

estàn ambdós equips empatats a 5 goals encare que els nostres en marcaren dos més, ben bons, que foren anul·lats.

La impressió que deixaren els granollerins fou excel·lent, ja que poc creien els port-bouencs que podessim plantar cara al seu equip, puix que amb en Sancho suposaven sortir sobradament guanyadors.

Amb una generació més grossa encare que el dia anterior, va donar-se començ el segon partit.

Pel Portbou van posar-se en joc tots sos millors elements. Tots varen contribuir a jugar aquest partit fent que els propietaris del Camp presentessin un equip molt millor que el dia abans.

Els nostres, els mateixos: Ambrós, Ramiro, Miralles, Ventura, Carbó, Barnet, Torruella, Martí, Gendra, Martí, Arenas.

Els contraris del Granollers eren qui tenien més simpaties com a probables guanyadors, donada la composició de l'equip; però els nostres, picats de l'amor propi, alentats pel record de nostra ai-

mada vila, de la qual portaven la representació, varen llençar-se, folls de ceguera, a la brega, aguantant durament l'atac contrari, arribant al mig temps empatats a un *tanto*.

El segon temps va ésser favorable als granollerins, quin equip va marcar dos *tants* més, acabant-se amb el resultat de tres a un.

Les felicitacions que varen rebre nostres jugadors varen ésser moltes essent considerat l'equip més potent que ha visitat Portbou.

De nostra estada allí, no sabem nosaltres com remeiar les atencions rebudes de tot l'element esportiu de la vila. A tots, un mil·lió de mercès; però en particular al bon granollerí en Francisco Gual, que va desviure's per a atendre'ns i obsequiar-nos.

Cal remarcar també als germans Martí, ja que sol·licitats per a cubrir la falta d'en Gendra i en Màs, acceptaren acompanyar al nostre equip.

DANDY

REVISTA

Aspectes locals

Dintre poc, la memòria de l'il lustre savi que fou el senyor Espí quedarà perpetuada per l'acte de donar el seu nom a un dels carrers de la vila. L'acte és de vera justícia envers l'home auster que guià els primers passos i mostrà el camí del treball i de la ciència a diverses generacions d'intel·lectuals granollerins. Els mèrits de l'homenatjat no són discutibles ni dubtosos: la seva personalitat sobresurt malgrat sa proverbial modèstia i son retraïment de la vida pública.

Una ombra ve a minvar el goig que ens causa aquest acte de justícia pòstuma; el temor de què futures generacions, consistoris formats d'homes ignorants, de ciutadans inconscients d'aquests que pateixen la mania de batejar i desbatejar carrers i places, vinguin un dia i borri el nom del nostre Mestre.

No creiem el fet impossible. Malhauradament hi ha deplorables precedents ocorreguts en nostres èpoques.

Quan les noves de la ideologia wilsoniana sobre la Societat de Nacions arribaren a orelles de nostres regidors, no

n'hi hagué un que va proposar i, el pitjor, que va aconseguir que, per a donar el nom del *Doctor Wilson* es borrés el del gran rei Alfons IV a qui nostra vila deu les prerrogatives, la llibertat i el bon nom de que disfrutà durant diverses centúries?

Jo ignoro els detalls de les del·liberacions que precediren aquest acord del nostre Consistori; però sí afirmo que en ell no devien dominar cervells cultivats, sinó alguns *senyors Esteves* d'idees més o menys republicanes; subscriptors de la *Publi*, que consideraven a Alfons IV com a un brot més de la dinastia enemiga, com una mena de Ferràn VII més, al qui no estava per demés destronar.

I mentrestant, Granollers segueix mantenint un carrer del Marquès de Montroig, quina història desconeixen ja bastant les generacions joves d'avui i segurament ignoraran completament les de demà; i un carrer Nou; i un carrer de la Palma i àdhuc des de fa poc temps l'afany d'algun maniàtic ens donà un carrer del Bisbe Reig, el qual que nosaltres sapiguem, no havia fet a Granollers altra cosa més que una visita pastoral, el mateix que sos antecessors.

En donar el nom d'Antoni Espí a un carrer de la vila, Granollers n'encerta una; el dia en què torni a posar el nom d'Alfons IV on era, encertarà la segona.

F. Montañà i Guasch

Metge cirurgià

Especialista en Enfermetats de la Pell i Veneri

GRANOLLERS: Carrer Barcelona, 1, 2.^{on}

Dijous i diumenges, de 9 a 12

BARCELONA: Carrer Sant Pau, 28, pral.

Tarda, de les 3 a les 5